

i saa Henseende skal benytte, takker jeg Udvalget for dets Arbejde, idet jeg haaber, at Lovforslaget vil blive vedtaget inden Jul.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 3465)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 1—4 af Udvalget til § 2 (se Tillæg B. Sp. 96)

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om lige Adgang for Kvinder og Mænd til Tjenestestillinger og Hverv.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 83).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Lovforslaget gaar ud paa at give Kvinder lige Adgang med Mænd til Tjenestestillinger og Hverv, men Landstinget har indsat en Begrænsning, som undtager kirkelige Embeder, der kræver Ordination. Da jeg har den Anskuelse, at Kvinder maa siges endogsaa i fortrinlig Grad at være skikkede til at blive Præster, og da det derfor maa forekomme mig uretfærdigt at nægte Befolkningen Adgang til at faa kvindelige Præster, naar den ønsker det og gennem Menighedsraadene tilkendegiver dette Ønske ved at indstille en Kvinde, som i øvrigt er kvalificeret og opfylder Betingelserne for at blive Præst, bortset fra, at hun er Kvinde, maa jeg anbefale det høje Ting at vende tilbage til den tidligere Affattelse, saaledes at Kvinder uden nogen saadan Begrænsning faar lige Adgang med Mænd til Tjenestestillinger og Hverv.

Jensen-Sønderup: Det er jo et gammeltkendt Spørgsmaal, der foreligger til Behandling. Der er saa vist ingen Grund til at gentage, hvad der har været sagt ved mange tidligere Lejligheder; det er

jeg i alt Fald ikke fristet til. Det vil være bekendt, at der indenfor Venstre er forskellige Opfattelser af Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til at faa ogsaa de præstelige Embeder eller de Embeder, hvortil der udkræves kirkelig Ordination, og at jeg hører til dem, der mener, at man bør lade Menighedsraadene have Adgang til, hvis der er Kvinder, der opfylder Betingelserne, at kunne faa ogsaa kvindelige Præster. Jeg er glad over at faa en Lejlighed til at sige, at det er en stor Misforstaaelse, naar det fra mange Sider har været paastaaet, at man vilde paatvinge, nogle siger Menigheden, nogle siger Kirken — det er ligegyldigt i denne Forbindelse — kvindelige Præster. Det har fra min Side aldrig været tilsigtet, men kun dette ogsaa i den Henseende at lade Menighedsraadene faa det fulde Ansvar; hvis de anser det for rigtigt, skulde der ikke fra Lovgivningsmagtens Side lægges dem Hindringer i Vejen. Men det er, som sagt, en bekendt Sag, at der indenfor Venstre — jeg kan kun tale om Venstre — ikke er Enighed om dette Spørgsmaal, men at der er nogle, der mener, at det ikke gaar an at lade Menighedsraadene faa denne Adgang. Det vil derfor forstaaes, at jeg ikke har Ret til paa hele Partiets Vegne at anbefale, at § 2 skal udgaa, men jeg har personlig intet som helst imod, at den udgaar, jeg kan sige tværtimod. Jeg gaar ud fra, at der ikke er nogen som helst Anledning til, heller ikke i noget Udvalg, at forsøge paa ny paa at opnaa Enighed — det har ogsaa været forsøgt —, og jeg antager derfor, at Sagen kan gaa sin Gang. Jeg har med disse faa Ord, tilmed da ingen af Udvalgets øvrige Medlemmer er til Stede i Salen i Øjeblikket, villet sige, at i saa Henseende er Stillingen uforandret indenfor Venstre, og at vi ikke har noget Ønske om, at Sagen gennem Udvalg skal yderligere prøves. Man vil jo let kunne tage Stilling til den, som den foreligger.

Elna Munch: Som det vil erindres, kom dette Lovforslag i forrige Samling tilbage fra Landstinget i ændret Skikkelse. I den Form kunde Flertallet i dette høje Ting ikke acceptere Lovforslaget, men samledes om den Affattelse, Landstinget havde givet § 1, hvorimod man ønskede, at § 2 skulde gaa ud. I Begyndelsen af indeværende Samling fremsattes Lovforslaget saaledes affattet i Landstinget, der nu atter har ført det tilbage til den i forrige Samling vedtagne Form. Paa det